

Czwartek, 9 czerwca 2011 r.

3. wzywa Komisję do proaktywnego sprawdzania, czy państwa członkowskie dokonują transpozycji, wdrażają i wykonują na poziomie krajowym dyrektywę 2006/114/WE, oraz w razie potrzeby do podejmowania działań naprawczych;
4. wzywa Komisję, aby przyspieszyła swoje działania nad przeglądem i poprawą ww. dyrektywy oraz innych odpowiednich przepisów, aby jak najszybciej wyeliminować nieuczciwą praktykę przedsiębiorstw prowadzących katalogi biznesowe, zwłaszcza przez stworzenie czarnej listy nieuczciwych praktyk przedsiębiorstw prowadzących katalogi biznesowe;
5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji.

Madagaskar

P7_TA(2011)0270

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2011 r. w sprawie sytuacji na Madagaskarze

(2012/C 380 E/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 8 i 9 umowy z Kotonu dotyczących dialogu politycznego i poszanowania praw człowieka,
- uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Madagaskaru, a w szczególności rezolucje z dnia 7 maja 2009 r. ⁽¹⁾ i z dnia 11 lutego 2010 r. ⁽²⁾ oraz misję informacyjną Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, która udała się na Madagaskar w dniach 10-11 lipca 2010 r.,
- uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel UE Catherine Ashton z dnia 19 listopada 2010 r.,
- uwzględniając komunikat ze Swazilandii z dnia 30 marca 2009 r. oraz decyzję z Livingstone z dnia 31 marca 2011 r., w której stwierdza się, w ust. 6, że rozwiązanie dla Madagaskaru powinno być demokratyczne, konsensualne, globalne i transparentne,
- uwzględniając umowy z Maputo z dnia 8 i 9 sierpnia 2009 r. oraz akt dodatkowy z Addis Abeby z dnia 6 listopada 2009 r., podpisane przez czterech przywódców ruchów politycznych na Madagaskarze i posiadające wartość konstytucyjną, jak przyznały wyraźnie zainteresowane strony i społeczeństwo międzynarodowe,
- uwzględniając zawieszenie Madagaskaru w prawach członka Wspólnoty Rozwoju Afryki Południowej (SADC) i Unii Afrykańskiej,
- uwzględniając sankcję wobec Andry'ego Rajoelina i ponad setki jego sprzymierzeńców, jakie postanowiła zastosować Unia Afrykańska w dniu 17 marca 2010 r. i potwierdziła w dniu 31 stycznia 2011 r.,
- uwzględniając ostatnią mapę drogową zaproponowaną przez zespół mediacyjny Wspólnoty Rozwoju Afryki Południowej (SADC),
- uwzględniając nadzwyczajny szczyt SADC w sprawie Madagaskaru, który odbył się w dniu 20 maja 2011 r.,
- uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 E z 5.8.2010, s. 111.

⁽²⁾ Dz.U. C 341 E z 16.12.2010, s. 72.

Czwartek, 9 czerwca 2011 r.

- A. mając na uwadze niestabilność polityczną, która panuje od zamachu stanu i która pogrzyża Madagaskar w sytuacji niepewności zarówno ze społeczno-gospodarczego, jaki i humanitarnego punktu widzenia,
 - B. uwzględniając zobowiązania zaciągnięte w Maputo i Addis Abebie dotyczące podziału władzy z innymi ruchami politycznymi na Madagaskarze; mając na uwadze, że umowy te zawierają również Kartę Wartości opartą na przestrzeganiu podstawowych zasad i działaniu w okresie przejściowym na rzecz niestosowania przemocy, pojednania i wzajemnego poszanowania,
 - C. mając na uwadze, że obecny reżim nie przestrzega praw konstytucyjnych, demokratycznych ani podstawowych zawartych w umowie z Kotonu i umowach międzynarodowych,
 - D. mając na uwadze, że należy rozpocząć otwarte i niezależne dochodzenie w sprawie ofiar śmiertelnych i nadmiernego stosowania siły podczas demonstracji w 2009 r.
 - E. mając na uwadze, że nielegalna władza w tym kraju monopolizuje uprawnienia wykonawcze, prawodawcze i sądowe, a także media,
 - F. mając na uwadze, że należy szeroko kontynuować trwający obecnie proces negocjacji podjęty w ramach mediacji międzynarodowej,
 - G. mając na uwadze, że w dniu 17 listopada 2010 r. faktyczne władze zorganizowały nieuczciwe referendum konstytucyjne, zbojkotowane przez opozycję i powszechnie zignorowane przez wspólnotę międzynarodową, w wyniku którego przyjęto tzw. nową konstytucję;
 - H. mając na uwadze, że w poniedziałek dnia 6 lipca 2009 r., Unia Europejska rozpoczęła proces konsultacji z Madagaskarem na mocy art. 96 umowy z Kotonu, rozpoczynając w ten sposób dialog zmierzający do znalezienia odpowiednich rozwiązań dla problemów politycznych tego kraju,
 - I. mając na uwadze, że w dniu 7 czerwca 2010 r. Unia Europejska postanowiła zakończyć konsultacje z Republiką Madagaskaru i podjąć odpowiednie środki na mocy art. 96 umowa z Kotonu – w tym przypadku zawieszenie pomocy,
 - J. mając na uwadze, że powyższe jawne ataki na demokrację doprowadziły również do zawieszenia pomocy z MFW i Banku Światowego, zablokowania korzyści wynikających z AGOA (African Growth and Opportunity Act), a także do ukierunkowanych sankcji ze strony Unii Afrykańskiej,
 - K. mając na uwadze, że w dniu 17 maja 2011 r. współprzewodniczący Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE wezwali do powołania neutralnego, opartego na kompromisie i obejmującego szerokie spektrum rządu tymczasowego, którego zdaniem będzie wszczęcie przejrzystego i niezależnego procesu wyborczego, który doprowadzi do demokratycznych wyborów monitorowanych przez wspólnotę międzynarodową, co będzie pierwszym krokiem na drodze powrotu do porządku konstytucyjnego,
 - L. mając na uwadze, że mieszkańcy Madagaskaru żyją za mniej niż 1 dolara dziennie, a dochody ograniczają zdolność gospodarstw domowych do uzyskania dostępu do podstawowych produktów żywnościowych, wody, usług sanitarnych, opieki zdrowotnej i edukacji; mając na uwadze, że sytuacja ta znacznie się pogorszyła od początku kryzysu politycznego, a także w związku z suszą i licznymi katastrofami naturalnymi, które nawiedziły ten kraj w dwóch ostatnich latach,
1. ponownie zdecydowanie potępia proces przejęcia władzy na Madagaskarze przez A. Rajoelinę i utrzymywanie jego bezprawnego i pozbawionego legitymacji reżimu oraz nadal wyraża niepokój w odniesieniu do obecnej sytuacji na Madagaskarze;

Czwartek, 9 czerwca 2011 r.

2. potępia liczne naruszenia praw człowieka i nadużycia obecnych służb bezpieczeństwa Madagaskaru wobec mieszkańców tego kraju oraz wzywa do rozwiązania wszystkich milicji politycznych, do pełnego poszanowania praw obywatelskich, politycznych, społecznych i gospodarczych wszystkich obywateli oraz przywrócenia rządów prawa na Madagaskarze; wzywa do natychmiastowego uwolnienia wszystkich więźniów politycznych; wzywa do umożliwienia bezpiecznego powrotu uchodźcom i przywódcom politycznym;
3. wzywa do niezależnego śledztwa w sprawie popełnionych nadużyć, którego celem powinno być postawienie sprawców naruszeń praw człowieka przed sądem;
4. wyraża coraz większe zaniepokojenie ciągłym rabunkiem i eksportem cennego drewna, minerałów i fauny z parków narodowych i obszarów chronionych oraz zwiększającym się zagrożeniem dla wspólnotowego zarządzania bioróżnorodnością, które wynika z załamania się porządku, a także popiera organizacje ochrony środowiska i społeczeństwo obywatelskie w ich nieprzerwanych wysiłkach, które mają na celu zapobieganie stoczeniu się ku katastrofie ekologicznej i społecznemu chaosowi;
5. wyraża ubolewanie z powodu fiaska negocjacji w Gaborone i domaga się zadowalającej strategii wyjścia z obecnej sytuacji impasu w celu wprowadzenia rzeczywiście neutralnego, opartego na konsensusie i obejmującego wszystkich rządu przejściowego; przyjmuje do wiadomości uwagi i zalecenia sformułowane w sprawozdaniu dotyczącym nadzwyczajnego szczytu Południowoafrykańskiej Wspólnoty Rozwoju (SADC); nalega, aby kolejny szczyt SADC w dniu 11 czerwca 2011 r. zakończył ostatecznie impas polityczny i posłużył interesom narodu małgaskiego; wzywa wszystkie zaangażowane strony, aby na mocy podpisanych porozumień dotrzymały swoich zobowiązań;
6. podkreśla pilną potrzebę przywrócenia porządku konstytucyjnego, który stanowi warunek powrotu do instytucjonalnej normalności na Madagaskarze, oraz wzywa do szybkich działań na rzecz wolnych, otwartych i przejrzystych wyborów pod kontrolą wspólnoty międzynarodowej, które będą zgodne ze standardami demokratycznymi;
7. podkreśla, że z uwagi na wiarygodność, w tym legalność procesu wyborczego zakłada się, że wszystkie ugrupowania i przywódcy polityczni mogą wziąć wolny i bezwarunkowy udział w tych wyborach i mieć łatwy dostęp do mediów;
8. nie zgadza się, aby władze, które przejęły władzę w sposób niekonstytucyjny, miały legitymację do organizowania wyborów;
9. przypomina decyzję ogłoszoną przez Andry'ego Nirinę Rajoelinę o niekandydowaniu w przyszłych wyborach prezydenckich;
10. podkreśla, że naród małgaski koniecznie i bezwarunkowo musi wybrać swoją przyszłość i decydować o swoim losie oraz że jest do tego zdolny;
11. podkreśla, że Unia Afrykańska na swoim szczycie w dniu 31 stycznia 2011 r. potwierdziła indywidualne i ukierunkowane sankcje uzgodnione na szczycie w dniu 17 marca 2010 r. wobec A. Rajoeliny i ponad stu osób popierających Wysoką Władzę Przejściową;
12. apeluje do Unii Europejskiej i Rady Bezpieczeństwa ONZ o dalsze nakładanie i rozszerzanie sankcji wobec reżimu do czasu rozwiązania kryzysu politycznego, stosownie do powyższych ustaleń, oraz w szczególności o rozszerzenie na wszystkie swoje kraje członkowskie zakazu wiz ustanowionych przez Unię Afrykańską;
13. podkreśla, że ani UE, ani żadne z państw członkowskich międzynarodowej grupy kontaktowej ds. Madagaskaru nie uznaje rządu A. Rajoeliny;

Czwartek, 9 czerwca 2011 r.

14. popiera obecne wysiłki Wspólnoty Rozwoju Afryki Południowej (SADC) i wzywa UA, SADC i międzynarodową grupę kontaktową, żeby pomyślnie przeprowadziły proces wychodzenia z kryzysu;
15. w pełni popiera właściwe środki, jakie UE przyjęła w dniu 7 czerwca 2010 r. po zakończeniu procedury konsultacji z art. 96 umowy z Kotonu;
16. wzywa wspólnotę międzynarodową oraz Unię Europejską do zwiększenia zakresu pomocy humanitarnej na rzecz narodu malgaskiego; przypomina, że stopniowe przywracanie programów współpracy z Madagaskarem jest uzależnione od pełnego poszanowania wszystkich zasad demokratycznych i podstawowych wolności;
17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazanie niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej/Wysokiej Przedstawiciel Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej, Radzie Unii Europejskiej, Radzie AKP-UE, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Wspólnocie Rozwoju Afryki Południowej, prezydentowi Joaquimowi Chissano oraz Komisji Unii Afrykańskiej.

Guantánamo: Oczekiwana decyzja w sprawie kary śmierci

P7_TA(2011)0271

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2011 r. w sprawie decyzji o wykonaniu kary śmierci w Guantánamo

(2012/C 380 E/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając międzynarodowe, europejskie i krajowe instrumenty dotyczące praw człowieka i podstawowych wolności oraz zakazujące samowolnego przetrzymywania, wymuszonych zaginięć i tortur, takie jak Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z dnia 16 grudnia 1966 r. oraz Konwencja ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z dnia 10 grudnia 1984 r. oraz odpowiednie protokoły do nich,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 62/149 z dnia 18 grudnia 2007 r. wzywającą do wprowadzenia moratorium na wykonywanie kary śmierci oraz rezolucję nr 63/168 z dnia 18 grudnia 2008 r. wzywającą do wdrożenia rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 62/149,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie kary śmierci, w szczególności rezolucję z 7 października 2010 r. w sprawie Światowego Dnia przeciwko Karze Śmierci⁽¹⁾ oraz rezolucję z 10 lipca 2008 r. w sprawie kary śmierci, a w szczególności sprawę Troya Davisa⁽²⁾, rezolucję w sprawie Guantánamo, w szczególności rezolucję z 13 czerwca 2006 r. w sprawie sytuacji więźniów w Guantánamo⁽³⁾ oraz z 10 marca 2004 r. w sprawie prawa więźniów Guantánamo do sprawiedliwego procesu⁽⁴⁾ oraz w sprawie zbadania sprawy rzekomego wykorzystania krajów europejskich przez CIA do transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów, w szczególności rezolucję przyjętą dnia 14 lutego 2007 r.⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie powrotu i przesiedlenia więźniów z więzienia w Guantánamo⁽⁶⁾,
- uwzględniając pismo przesłane przez przewodniczącego PE do parlamentów krajowych w sprawie dalszych działań państw członkowskich w związku z rezolucją Parlamentu z dnia 14 lutego 2007 r.,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0351.

⁽²⁾ Dz.U. C 294E, z 3.12.2009, s. 80.

⁽³⁾ Dz.U. C 300E z 9.12.2006, str. 136.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 102 E z 28.4.2004, s. 640.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 287E z 29.11.2007, str. 309.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 67E z 18.3.2010, s. 91.